

Ensimmäinen adventtisunnuntai

Nöyrä kunnian kuningas

Ensimmäinen adventtisunnuntai aloittaa kirkkovuoden. Sana adventti tarkoittaa Herran tulemistä (Adventus Domini). Adventtiaika on valmistautumista jouluun ja sen suuren ihmeen, Jumalan Pojan ihmiseksi tulemisen, odottamista. Adventtiaikana iloitaan siitä, että Herra tulee luoksemme jokaisena sunnuntaina eri tavalla. Ensimmäisenä Hän tulee nöyränä kuninkaana, toisena kirkkaudessaan, kolmantena voimateoissaan ja sanasaaan ja neljäntenä ihmiseksi Neitsyt Mariasta.

Kuningas Saulin sotajoukon menestys filistealaisia vastaan ja etenkin Daavidin voitto Goljatista syyttävät Israelin naiset tulemaan heitä vastaan laulaen, tanssien ja soittimia lyöden. Heidän laulunsa kertosaie antaa Saulille kunnian tuhansien, ja Daavidille kymmenien-tuhansien vihollisten kaatamisesta. Se herättää Saulissa syvän kateuden. Hän pelkää menettävänsä ei vain kansansa suosion, vaan myös kuninkuutensa. Hän yrittää kahdesti naulita Daavidin keihäällään seinään. Tämä pelastuu täpärästi ja joutuu lopulta pakenemaan Saulia henkensä edestä Pelko ja kateus sitovat Saulin Daaviidiin vihollisuuden kahlein (1. Sam. 18).

Jerikosta tulevat profeetanoppilaat näkevät Elisän Jordanilla lyövän vettä profeetta Elian viitalla ja kuulevat hänen huutavan: ”Herra, Elian Jumala! Missä sinä olet?” Vesi jakautuu kahtia ja Elisa kulkee joen ylitse. Jerikon miesten pyynnöstä hän heittää suojoja pilaantuneeseen lähteeseen ja ilmoittaa Herran tekävän veden terveeksi. Niin myös tapahtuu (2. Kun. 2).

Herra Jeesus Kristus tulee aasilla ratsastaen Jerusalemiin Jordanin takaa Jerikon kautta. Sinne Hän oli vettänyt jouduttuaan temppelein vihkimisen vuosijuhlilla vaaraan tulla kivitetyksi. Näin siksi, että Hän oli sanonut olevansa Jumalan Poika (Joh. 10:40-42).

Vapahtaja ylittää Jordanin luultavasti samasta kohdasta, mistä liitonarkku oli kuljetettu Luvattuun maahan. Siinä Elia ja Elisa olivat pysäyttäneet vedet viitalla lyöden ja Jumala, Pyhä Henki oli laskeutunut häneen kasteessa ja täyttänyt hänet ilman määrää. Jerikon tien varressa istuva sokea kerjäläinen nimeltä Bartimaios saa vihiä ohikulkevasta Herrasta Jeesuksesta ja huutaa voimakkaasti: Daavidin Poika, armahda minua. Herra Jeesus parantaa mahtisanallaan hänen silmänsä (Mark. 10:46-52).

Profeetta Sakarjan ennustuksen (Sak. 9:9-10) mukaisesti Kristus tulee vanhurskaana, voittoisana ja nöyränä aasilla ratsastaen Daavidin kaupunkiin. Näin Hän noudattaa jo Deboran voittolaulun (Tuom. 5:10) mainitsemaa, ikivanhaa kuninkaallista tapaa: hallitsija ratsastaa valkoisella aasilla. Syyrialainen perinne onkin tallentanut evankeliumien ulkopuolella tiedon siitä, että Jeesus ratsasti egyptiläiseksi kutsutulla valkoisella aasilla.

Tämän nähdessään opetuslapset ja muu juhlikansa syyttävät riemuitsemaan

ja kohottavat perinteisen Hoosianna - Auta nyt - huu-don. Se on rukous Jumalalle kuninkaan puolesta ja samalla tervehdys kuninkaalle itselleen.

Vanhan liiton hurskaat noustessaan Siionin vuorelle iloitsivat siitä, että Jumala oli avannut heille ikiaikaiset ovet kulkea Kaislameren ja Jordanin yli kuivin jaloin. Siksi he kehottavat Daavidin kaupungin ja temppelein portteja kohoamaan korkeiksi, kun kunnian kuningas ratsastaa niistä sisälle tuhotakseen Sakarjan ennustuksen mukaan ”sotavaunut Efraimista, hevoset Jerusale-mista ja julistaakseen kansoille rauhaa”. Herra Kristus, kunnian kuningas, ratsastaa Daavidin kaupunkiin noustakseen siellä valtaistuimelleen, Golgatan ristille. Siellä hän ottaa hartioilleen koko maailman synnin ja hallitsee kaikkea maan ääriin saakka.

Päivittäinen raamatunluku:

Sunnuntain psalmi: Ps. 24:7-10

Viikon psalmi maanantaista lauantaihin: Ps. 25:1-9

Su: Jes. 62:10-12, Room. 13:11-14, Matt. 21:1-9

Ma: 1. Piet. 2:9-12

Ti: Luuk. 10:23-24 / Luuk. 4:16-22

Ke: Hab. 2:1-3 / Ef. 1:3-7

To: Luuk. 19:(28-)37-40 / Jes. 12:1-6

Pe: Ilm. 3:20-22 / Ilm. 19:5-9

La: Jes. 49:8-10

Virsirukous:

Luoksesi, Siion, saapuu vanhurskas auttaja.

Tie vaattein, lehvin peitä ja huuda riemusta.

Hänelle kiitos anna ja laula: Hoosianna!

Siunattu olkoon hän, ken meille tuo elämän.

Isänsä istuimelta hän kaiken vallan saa.

Hän Hengellensä ohjaa, valollaan valloittaa.

Ja valtakunta Herran on vahva, voittaa kerran.

Siunattu olkoon hän, ken meille tuo elämän.

Virsi 5: 2,6